

че и рѣкитѣ се движатъ въ две противоположни посоки, а не само въ една посока, както мнозина твърдятъ. Ако приемемъ последното твърдение за вѣрно, тогава законътъ за приливитѣ и отливитѣ въ природата се отнася само за известни случаи. Въ сжщностъ, не е така. Този законъ е общъ и се отнася не само до физическия, но и до психическия животъ.

Кои сж причинитѣ за приливитѣ и отливитѣ, това е другъ въпросъ. Теченията въ природата се регулиратъ отъ една вътрешна причина. Отъ това гледище, именно, казваме, че теченията въ живота сжщо се смѣнятъ. Който разбира този законъ, той никога не би се осмѣлилъ да постави преграда между себе си и своя ближенъ, съ цель да задържи благата само за себе си. Той знае, че всѣка преграда, която е поставилъ, единъ день ще се обърне противъ самия него. Като не разбира този законъ и не го спазва, човѣкъ самъ си създава нещастия. Преди всичко, човѣкъ трѣбва да знае, че не е той, който създава благата. Другъ създава благата. Щомъ знаемъ това, отъ насъ се изисква само едно: да не поставяме преграда на Божественитѣ блага, които текатъ къмъ насъ. Що се отнася до човѣшкитѣ блага, който иска, той може да поставя прегради. За Божественитѣ блага, обаче, никакви прегради не се позволяватъ.